

Моя вбивча відпустка

КУПИТИ

Тейлор ретельно заощаджувала кошти із зарплатні вчительки молодших класів, щоб винайняти будинок на сонячному океанському узбережжі Кейп-Коду. Це мав бути спокійний відпочинок з її братом Джудом: розмірені розмови, сонячні ванни, серфінг. Але труп в орендованому будинку зіпсував усі плани.

Майлз — мисливець за головами, який приїхав на Кейп-Код на своєму байку, щоб зловити вбивцю. Він не потребує допомоги в справі, тим паче від Тейлор, яка відверто бентежить його думки. Проте дівчина переслухала безліч кримінальних подкастів, тож упевнена, що тямить у розслідуванні злочинів.

Брутальний байкер та енергійна вчителька початкової школи могли б стати суперкомандою з розкриття вбивств. Вони такі різні, та мають спільне бажання докопатися до правди. Але їх так тягне одне до одного, що це може добряче ускладнити ситуацію. «Ніщо так не запалює моє серце, як книга Тесси Бейлі. Вона — сама чарівність у вульгарності»,

— Елена Армас, авторка бестселера «Іспанський любовний обман»
Пристрасний любовний роман із детективним сюжетом від авторки «Сестер Беллінгер» 18+. Роман містить детальний опис пікантних сцен. Детальніше про книгу

Книга «Моя вбивча відпустка» — це відвертий та гостросюжетний New Adult роман від американської письменниці Тесси Бейлі. Події розгортаються у швидкому темпі, поєднуючи любовну історію, детектив, трилер і гарячі сцени. Це дуже емоційна оповідь про те, як одна відпустка змінила життя простої вчительки, подарувавши їй досвід участі в кримінальній історії. У процесі розслідування між нею та хлопцем, який абсолютна протилежність її ідеалу, спалахує іскра. Відпочинок, море... інтрижка й труп

Молода вчителька Тейлор Бессі викладає в другому класі приватної школи та захоплюється подкастами про злочини. Коли розпочинаються довгоочікувані літні канікули, Тейлор разом із братом Джудом вирушають на тихий півострів Кейп-Код, щоб провести відпустку на морі. Але будиночок, який орендували брат із сестрою, виявився з неприємним сюрпризом: у пральній кімнаті вони знаходять справжнісінький труп. Прихильниця моторошних історій аж ніяк не очікувала такого в реальному житті. Тейлор і Джуд терміново викликають поліціантів, і до місця злочину прибуває слідчий Майлз Самнер — брутальний, татуйований мисливець за головами. Щоб не зіпсувати людям відпустку, героїв переселяють до будиночка навпроти.

Непосидюча Тейлор загорілася ідеєю самостійного розслідування. Вона йде до Майлза та вмовляє його на співпрацю. Поступово роздратування чоловіка перетворюється на значно цікавіші речі, і між героями спалахує хімія. Щоб дізнатися, до чого приведе їхня взаємодія, рекомендуємо купити «Моя вбивча відпустка». Історія з тропом «буркотун» і «сонечко»

У книзі «Моя вбивча відпустка» Тесса Бейлі зобразила стрімкий розвиток стосунків героїв. Майлз Самнер — поганий хлопець, який поводить себе досить вульгарно й зневажливо, а от чи вдасться Тейлор «приручити» цього дикого вовка — дізнайтеся зі сторінок *My Killer Vacation*.

Атмосфера роману — чудернацьке поєднання літньої спеки, кримінальної напруженості та убивчої в обох сенсах комедії. Оповідання ведеться від двох перспектив, що дозволяє побачити історію очима як Тейлор, так і Майлза — це додає глибини кожному персонажу.

Відверті розмови, взаємні бажання, палкі сцени й романтика під шум моря... Агов, тут ще хтось пам'ятає про труп? «Мені сподобався гумор та емоційність книги. Вона вийшла насиченою, яскравою та пристрасною, що робить її ідеальним читанням для літнього відпочинку. У ній є своя чарівність, що змушує переживати за персонажів і слідкувати за розвитком їхніх стосунків»,

— із відгуку блогерки Бекки Джейн на сайті *Pretty Little Memoirs*

Розділ 1

Тейлор

Усі, хто колись називали мене дешевою...

Як я вам тепер, придурки?

Лише після того, як роками рахувала копійки та вишу-кувала, на чому заощадити, я змогла дозволити собі цей справді розкішний будиночок на пляжі на цілих шість днів — і це на зарплату вчительки другого класу. Ця сліпучо-біла перлина із сяйливими вікнами стоїть просто на узбережжі Кейп-Коду й може похвалитися терасою уздовж двох стін і доріжкою, що веде прямо до напівприватного пляжу. У мене вже пальці на ногах стискаються в очікуванні, коли я уявляю, як вони тонути будуть у піску, доки сонце Нової Англії смажитиме мою шкіру. А що найважливіше — це те, що мій молодший брат, змінивши картину, зможе загоїти своє розбите серце.

Однією рукою котячи свою валізу, а в іншій тримаючи ключ від будинку, я, готова вже встромити його в замок, озираюся через плече й бачу, як на вродливе хлоп'яче обличчя Джуда повертається життя.

— Трясця, Тейлор. Схоже, те, що я розірвав твою серветку навпіл, було того варте.

— Ціла серветка й не потрібна, якщо їсти досить оха-но, — весело цвірінчу я у відповідь.

— Не сперечатимусь. Особливо тоді, коли ти забезпечила нам цей краєвид. — Джуд поправляє дошку для серфінгу під пахвою. — Отже, цей будинок комусь належить і цей хтось здає його в оренду? Уявити собі не можу того, хто не хотів би жити тут цілий рік.

— Ти не повіриш. Більшість будинків на цій вулиці здаються в оренду, — я киваю на майже такий самий дім на іншому боці вузької дороги — зі стінами в оббитті «під каміння» та пурпуровими гортензіями, що буяють у дворі. — Його я теж дивилася, але там немає ванни на лев'ячих лапах.

— Боже правий, — саркастично тягне він. — Та ми б там були, наче дикуни.

Я показую йому язика, зиркаючи через плече. Тоді зупиняюся перед вхідними дверима, засовую ключ у замок і обертаю його, хвилюючись усе більше й більше.

— Я просто хочу, щоб усе було досконало. Ти заслуговуєш на гарну відпустку, Джуде.

— А ти, Тей? — перепитує брат.

— Але я вже вриваюся всередину і — о... О, так. Тут є все, обіцяне онлайн, — і значно більше. Панорамні вікна виходять на бурхливий Атлантичний океан — і з них видно схил пагорба з приморською травою і польовими квітами, що губиться у сапфіровій воді. Високі стелі з балками, камін, який умикається одним натисканням кнопки, великі затишні дивани й вишуканий декор у морському стилі.

В повітрі навіть відчувається легкий запах чогось... не можу розпізнати, але щось у ньому точно є. А найкраще те, що океан награв свій м'який саундтрек, який чутно скрізь у домі.

— Ти мені не відповіла, — протяжно каже Джуд, сперши свою дошку на стіну й тицяючи мене ліктем під ребра. — Ти не думаєш, що й ти теж заслуговуєш на кайфову відпустку?

Рік занять у зумі з дітьми, що потайки грають у «Майнкрафт», вимкнувши камеру. Тоді наступний рік з іще одним класом, з яким ви охопили матеріал одразу за два роки. Та ти вже напрацювалася на навколосвітню подорож.

Гадаю, я таки справді заслужила цю відпустку. І я точно кайфуватиму. Але мені значно важливіше подбати про гарне дозвілля для Джуда. Адже він мій молодший брат, і це моя робота — піклуватися про нього. Так було завжди, із самого нашого дитинства.

— Забула спитати: ти останнім часом не чув щось від тата чи мами? — Щоразу, запитуючи про це, я затамовую подих. — Вони були в Болівії, коли я востаннє з ними розмовляла.

— Думаю, вони й досі там. Небезпека заворушень не зникає, тож вони звільняють національний музей — про всяк випадок.

Наші батьки мають найнезвичайнішу професію — принаймні такою вона видавалася, коли ми ще вчилися у школі. Офіційно вони археологи,

але це слово звучить значно нудніше, ніж те, що вони роблять насправді: наприклад, іноземні уряди наймають їх для захисту і збереження витворів мистецтва під час громадянських заворушень, коли є ймовірність знищення тих безцінних скарбів. Коли батьки розповідали про це, приходячи колись на дні професій до мене у клас, то обов'язково якась дитина з першого ряду викрикувала:

— То ви наче Індіана Джонс.

І вони, вже готові до такого порівняння, синхронно вигукнули:

— Змії! Чому це завжди мають бути змії?

Такі дивовижні люди.

Просто я не дуже добре з ними знайома.

Але вони подарували мені найбільший скарб у моєму житті — і зараз він, у фланелевій сорочці та біркенштоках, розкинувся на найближчому до нього диванчику, як зазвичай і робить, почуваячись ніби вдома, де б не опинився.

— Ти займеш найбільшу кімнату, добре? — позіхає Джуд, проводячи засмаглими пальцями по скуйовдженому темно-русявому волоссю. Коли я починаю сперечатися, він вдає, ніби застібає собі рота на блискавку, показуючи, щоб я замовкла. — Це не обговорюється. Я взагалі нічого не зміг докинути до оплати. Тож усе найкраще — тобі.

— Але після того, що сталося з Бартоломеу...

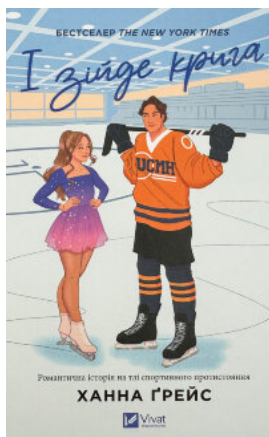
Його обличчям пробігла тінь.

— Зі мною все гаразд. Можеш так не хвилюватися за мене.

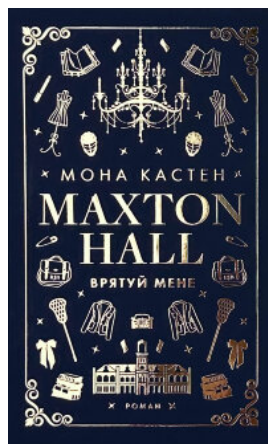
— Хто сказав? — Я, втягуючи носом повітря, кочу валізу до кухні. Серйозно, що це так пахне? Схоже на... ніби нещодавно на кухні готували велику вечерю і аромати часнику та спецій досі витають у повітрі. — Може, поспиш...

Цієї ж миті мене перебиває його хропіння, і я ледь чутно сміюся. Мій брат міг би заснути навіть на крилі «боїнга» в польоті. Мені ж доводиться виконувати спеціальні вечірні ритуали: вправи на розтягування, пілінг, підбір бездоганного розташування подушки — все, щоб відвоювати собі тих мізерних чотири години сну. Хоча, можливо, тут мене заколихуватимуть хвилі. Буду сподіватися.

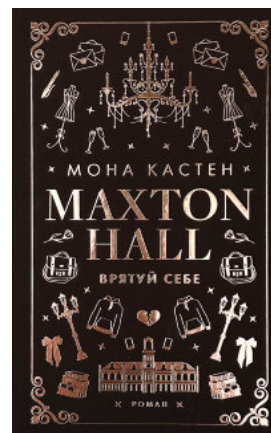
Рекомендована література

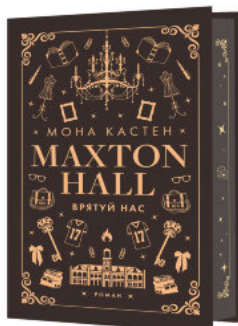
І зійде крига

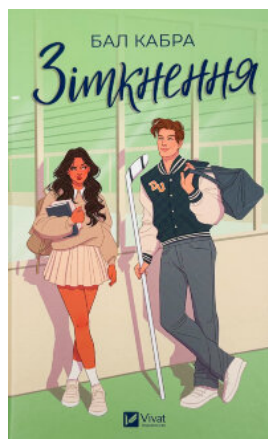
Макстон-хол. Книга 1:
Врятуй мене

Макстон-хол. Книга 2:
Врятуй себе

Макстон-хол. Книга 3:
Врятуй нас

Зіткнення (За межами
льоду #1)

Кохання (Twisted #1)

Перейти до категорії
Ромком

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ